

forbyder de Rettsente, som staa i et speciellere Forhold til Retssetsjenten, at gaa i Rette for nogen Part. Nu gaa jeg vidt, om man ikke, naar man overdrager alle Fordringer, haade Aktionspengenes Inddrivelse og Inddrivelsen af alle udestaaende Fordringer, til Eksterrettens Guldmagtig, om man saa ikke gaar i ge-stif imod denne Lov. Det forekommer mig ogsaa, at de to Grunde, som den erede Didsbøer ansatte, ikke holder Stik. Den første holder ikke Stik, fordi man indfører noget helt Nyttigt og tilbagegaaende i Betægnelse, og den Grund, der blev hentet fra Konkursforholdsgodtgørelsen, kan heller ikke gjælde. Nu falder Tingene paa, at Eksterretten skulde udnævne Indsatsforbuden, det gaar man ind paa ved at tage § 180, som den staar i den gamle Lov.

Ordføreren: Jeg tror dog, at jeg bør gjøre nogle Bemærkninger ved, hvad der er fremkommet fra forskjellige Steder her i Catan. Jeg skal ikke opholde mig længe ved Forslaget under Nr. 2, til en ny § 5. Det forekommer mig ikke, at det er det Mindretal (Alberti) fremkom med særlige Grunde imod, hvad jeg for bemærkede. Jeg skal kun ganske kort gjen-tage, at der bør bliv en Alldgang til for Fremtiden saavel som nu, at erklære den Mand paa ny fallit, der ved Ethvert udenfor Boet har erhvervet sig Noget, som hans Kreditorer anse det for Umagen værd, at søge at komme i Besiddelse af ved at erklære ham fallit. Men Spørgsmaalet er, om en Mand, der er gaaet fallit, skal gjøres til en fuldstændig uafsteendig Mand, der ikke en Gang kan faae Lov til ved privat Besidning at erhverve for sig og Familie, idet det bliver afhængigt af Eksterrettens Eksempel, om og hvorvidt Noget skal inddrages i hans Bo af hans Ethvert. Jeg tillader mig at mene, at en saadan Bestemmelse ikke vil være hensigtsmæssig; thi den vil let kunne føre til det Resultat, at en Mand ikke vilde arbejde og anstrænge sig for at staa sig en større Indtægt, idet han var udsat for, at saasnart det skete, vilde man tage det fra ham. Følgen deraf vilde altsaa blive, at man vilde lamme hans Iver og Interesse, saa at der alligevel ikke vilde vin-des Noget for Boet ved et saadant Forslag,

som der her er Tale om. Hvad Forslagene til § 24 angaar, skal jeg efter den Udvalgte, vi horte af det erede Medlem for Ethved Amts 4de Valgfreds (Ehjørning), der jo aabenbart gif ud paa, at han ikke lagde videre Vægt paa det Forslag, som han har stillet under Nr. 8, ikke tale ved dette Forslag. Det er altsaa kun Forslaget under Nr. 7, jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger ved. Det er det Mindretal, der har stillet dette Forslag, bemærkede, at det ikke var rigtig, hvad jeg havde anført om, at hans Forslag vilde føre til, at Bestemmelsen ikke fik Noget at beyde. Jeg gjorde gjældende, at naar man kun vilde lade de Retshandeler, hvorefter her er Tale om, gaa tilbage i Tilfælde af, at den paa gjældende Kreditor paa den Tid, Rettsforholdet fra først af blev stiftet, var vidende om de Ting, der nævnes i § 24, saa vilde det hele Intet have at betyde, idet man formentlig kunde gaa ud fra, at Tingen overhovedet vilde indlade sig med vedkommende senere Fallit, naar han var vidende om de Forhold, her er Tale om. Derimod sagde nu det erede Mindretal, at dette ikke var rigtig, og paaberaabte sig sin praktiske Erfaring for, at navnlig Handlende ofte indlode sig i Retshandeler med Andre, uagtet de vide, at de staa paa svage Fødder, idet de haabe, at de ved en kraftig og energisk Optraeden vilde være i Stand til at holde sig paa Benene. Men det er det Mindretal, der derved ikke været opmærksom paa, hvad det egentlig er, § 24 taler om. Den taler ikke om en mere eller mindre vis eller sikker Formodning eller Kundskab om, at en Mand staa paa svage Fødder, men kun om den, der er i den de om eller har sikker Kundskab om — de to Ting ere det samme —, at Skyldneren er undtagen for Gjæld, at hans Bo er begjert taget under Konkursbehandling, at han har set sig nødsaget til at standse sine Betalinger, eller at han maa forudsæ sit Fallitsemient som nær forestaaende, og saa tillader jeg mig rigtignok at mene, at hverken Handlende eller andre Menneffer vilde være meget hidfige paa at indlade sig i Retshandeler og give Kredit til Personer, der falde ind under denne Kategori. Det er det erede Medlems Forslag gaar